



Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

13. veebruar 2014*

Apellatsioonkaebus — Kaitstud geograafilised tähised — Määrus (EÜ) nr 1234/2007 — Veini kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste register — Andmebaas „E-Bacchus” — Tokaj

Kohtuasjas C-31/13 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 22. jaanuaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus,

Ungari, esindajad: M. Z. Fehér ja K. Szíjjártó,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teised menetlusosalised:

Euroopa Komisjon, esindajad: V. Bottka ja B. Schima ning B. Eggers,

kostja esimeses kohtuastmes,

Slovaki Vabariik, esindaja: B. Ricziová,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič (ettekandja), kohtunikud C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: P. Cruz Villalón,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikus menetluses ja 6. novembri 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: ungari.

otsuse

- 1 Oma apellatsioonkaebuses palub Ungari tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. novembri 2012. aasta otsuse kohtuasjas T-194/10: Ungari vs. komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega Üldkohus tunnistas vastuvõetamatuks tema nõude tühistada veinide kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste elektroonilisse registrisse (edaspidi „andmebaas E-Bacchus”) päritolunimetuse „Vinohradnícka oblast’ Tokaj” kohta 26. veebruaril 2010 tehtud kanne (edaspidi „vaidlusalune kanne”), kus päritoluriigiks on märgitud Slovakkia.

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 1493/1999

- 2 Nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 179, lk 1; ELT eriväljaanne 03/26, lk 25) artikkel 54 sätestas:

„1. Määratletud piirkondades toodetud kvaliteetveinid (mpv-kvaliteetveinid) on veinid, mis vastavad käesoleva jaotise sätetele ja sellega seoses vastu võetud ühenduse ja siseriiklikele sätetele.

[...]

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile mpv-kvaliteetveinide nimekirja, mida nad tunnustanud on, nimetades iga mpv-kvaliteetveini toodangut ja valmistamist reguleerivate siseriiklike sätete üksikasjad.

5. Komisjon avaldab selle nimekirja Euroopa Ühenduste Teataja C-seerias.”

- 3 See määrus tunnistati kehtetuks nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 479/2008, mis käsitleb veinituru ühist korraldust ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1493/1999, (EÜ) nr 1782/2003, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 3/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2392/86 ja (EÜ) nr 1493/1999 (ELT L 148, lk 1).

Määrused nr 479/2008 ja (EÜ) nr 1234/2007

- 4 Määruse nr 479/2008 põhjenduse 5 kohaselt on „asjakohane põhjalikult muuta veinisektori suhtes kohaldatavat ühenduse korda”.
- 5 Selle määruse põhjendus 36 oli sõnastatud järgmiselt:

„Õiguskindluse huvides tuleks ühenduse olemasolevad päritolunimetused ja geograafilised tähised uue kontrollimenetluse kohaldamisest vabastada. Asjaomased liikmesriigid peaksid aga komisjonile esitama põhilised andmed ja õigusaktid, mille alusel on päritolunimetused või geograafilised tähised riiklikul tasandil tunnustatud; vastasel juhul tuleks need kaitse alt välja arvata. Õiguskindluse huvides peaksid olemasolevate päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste tühistamise võimalused olema piiratud.”

- 6 Määruse nr 479/2008 artikli 51 lõike 1 kohaselt võeti määruse nr 1493/1999 artiklite 51 ja 54 kohaselt kaitstud veininimetused automaatselt määruse nr 479/2008 kohase kaitse alla.
- 7 Määrus nr 479/2008 tunnistati alates 1. augustist 2009 kehtetuks nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 491/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (edaspidi „ühise turukorralduse ühtne määrus”) (ELT L 154, lk 1).

- 8 Määruse nr 491/2009 artikli 3 lõike 1 teine lõik näeb ette, et viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele ehk määrusele nr 479/2008 käsitatakse viidetena nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid („ühise turukorralduse ühtne määrus”) (ELT L 299, lk 1), mida on muudetud nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1140/2009 (ELT L 312, lk 4, edaspidi „määrus nr 1234/2007”), ja neid loetakse vastavalt nimetatud määruse XXII lisas esitatud vastavustabelile.
- 9 Nende vastavustabelite kohaselt vastab määruse nr 479/2008 artikkel 51 määruse nr 1234/2007 artiklile 188s.
- 10 Seega võeti määrus nr 479/2008 määruse nr 491/2009 alusel alates 1. augustist 2009 üle määruse nr 1234/2007.
- 11 Määruse nr 1234/2007 artikkel 118i sätestab:
- „Komisjonile kättesaadava teabe alusel [...] otsustab komisjon käesolevas alajaos sätestatud tingimustele vastava ja ühenduse õigusega kooskõlas oleva päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse alla võtta või vastava taotluse tagasi lükata, kui kõnealuseid tingimusi ei täideta.”
- 12 Määruse nr 1234/2007 artikkel 188n sätestab:
- „Komisjon loob veini kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste avalikkusele kättesaadava elektroonilise registri ja haldab seda.”
- 13 Määruse nr 1234/2007 artikkel 188s „Olemasolevad kaitstud veininimetused” on sõnastatud järgmiselt:
- „1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 51 ja 54 ning komisjoni 29. aprilli 2002. aasta määruse (EÜ) nr 753/2002 (milles sätestatakse teatavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1493/1999 rakenduseeskirjad veinisektori toodete kirjeldamise, nimetamise, esitlemise ja kaitse osas) [...] kohaselt kaitstud veininimetused võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla. Komisjon kannab need käesoleva määruse artiklis 118n sätestatud registrisse.
2. Lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetustega seoses edastavad liikmesriigid komisjonile:
- a) [...] tehnilised toimikud;
- b) riigisisese otsused heakskiitmise kohta.
3. Lõikes 1 osutatud veininimetused, mille kohta ei esitata lõikes 2 osutatud teavet 31. detsembrini 2011, arvatakse käesoleva määruse kaitse alt välja. Komisjon võtab vajalikke meetmeid, et kõrvaldada kõnealused nimetused artiklis 118n sätestatud registrist.
4. Artiklit 118r ei kohaldata lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste suhtes.
- Kuni 31. detsembrini 2014 võib komisjon omal algatusel ja [...] otsustada lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste kaitse tühistada, kui need ei vasta artiklis 118b sätestatud tingimustele.”

- 14 1. augustil 2009 asendas andmebaas E-Bacchus määruse nr 1234/2007 artikli 118n alusel Euroopa Liidu Teatajas avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirja. See andmebaas sisaldab määruse nr 1234/2007 kohaselt liikmesriikidest pärinevate veinide kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid ning selliseid kolmandatest riikidest pärinevate veinide päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid, mida kaitsevad Euroopa Liidu ja selliste kolmandate riikide vahel sõlmitud kahepoolsed lepingud.
- 15 Komisjoni 14. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 607/2009, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 479/2008 seoses teatavate veinitoodete kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste, traditsiooniliste nimetuste, märgistuse ja esitlusvälimusega (ELT L 193, lk 60), artikkel 71 sätestab lõikes 2:

„Kooskõlas määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 51 lõikega 4 teeb komisjon otsuse tühistada päritolunimetus või geograafiline tähis määruse artikli 51 lõike 2 alusel talle kättesaadavaks tehtud dokumentide põhjal.”

- 16 Määruse nr 607/2009 artikli 73 „Üleminekusätted” lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Veininimetuste suhtes, mida liikmesriigid on tunnustanud päritolunimetuseks või geograafilise tähisena enne 1. augustit 2009 ja mida komisjon ei ole avaldanud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 54 lõike 5 või määruse (EÜ) nr 753/2002 artikli 28 kohaselt, viiakse läbi määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 51 lõikes 1 sätestatud menetlus.

2. Määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 51 lõike 1 alusel kaitstud veininimetuste puhul ning määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 51 lõike 1 alusel kaitsmata veininimetuste puhul, mille suhtes on liikmesriigis taotlus esitatud enne 1. augustit 2009, kohaldatakse toote spetsifikaadi muudatuste suhtes määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 51 lõikes 1 osutatud menetlust, tingimusel et liikmesriik on teinud asjaomase heakskiitva otsuse ja määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 35 lõikes 1 sätestatud tehniline toimik esitatakse komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2011.”

Vaidluse taust

- 17 Komisjoni poolt Euroopa Liidu Teatajas 17. veebruaril 2006 (ELT C 41, lk 1) ja 10. mail 2007 (ELT L 106, lk 1) määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõike 5 alusel avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirjas oli loetletud kaitstud päritolunimetus „Vinohradnícka oblast Tokaj”, mis tähistas Slovakkia Tokaj viinamarjakasvatuspäirkonnast pärinevat veini. Komisjon kandis selle kaitstud päritolunimetuse nimekirja, lähtudes Slovaki ametiasutuste esitatud teabest, mille kohaselt on seda kaitstud päritolunimetust loetletud 17. märtsi 2005. aasta seaduse nr 182/2005 viinamarjakasvatuse ja veini kohta (Zákon o vinohradníctve a vinárstve, edaspidi „seadus nr 182/2005”) paragrahvides 8 ja 34.
- 18 Seevastu oli viimasesse, 31. juulil 2009 ehk enne andmebaasi E-Bacchus siseseviimist avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirja (ELT C 187, lk 1) erinevalt varasematest nimekirjadest kantud päritolunimetus „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” ja viide Slovaki põllumajandusministeeriumi 13. mai 2005. aasta määrusele nr 237/2005, mis täpsustab uusistutusõiguste andmise korda ja rakendab teatavaid muid seaduse nr 182/2005 sätteid (Vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach udeľovania výsadbových práv a ktorou sa vykonávajú niektoré ďalšie ustanovenia zákona č. 182/2005 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve; edaspidi „määrus nr 237/2005”). See muudatus tehti Slovaki valitsuse palvel.
- 19 Kaitstud päritolunimetus „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” kanti 1. augustil 2009 andmebaasi E-Bacchus.

- 20 Slovaki ametiasutused saatsid 30. novembril 2009 komisjonile kirja, kus nad palusid tal nimetatud andmebaasis asendada kaitstud päritolunimetus „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” kaitstud päritolunimetusega „Vinohradnícka oblast Tokaj” või kaitstud päritolunimetusega „Tokaj”. Oma taotluse põhjendusena viitasid nad sellele, et nimetatud päritolunimetused on need, mis olid loetletud 1. augustil 2009 kehtinud siseriiklikes õigusnormides, ehk seaduses nr 182/2005 ja määruses nr 237/2005.
- 21 Slovaki ametiasutustele 18. veebruaril 2010 saadetud kirjas märkis komisjon, et siseriiklikes õigusnormides on kasutatud üksnes sõnakombinatsiooni „Vinohradnícka oblast Tokaj”. Seetõttu lükkas ta tagasi Slovaki valitsuse taotluse kanda sellesse andmebaasi päritolunimetus „Tokaj”. Komisjoni arvates ei esine päritolunimetus „Tokaj” siseriiklikes õigusnormides eraldi, vaid osana mitmest sõnast koosnevast sõnakombinatsioonist, nagu „Vinohradnícka oblast Tokaj”, „Akostné víno pochádzajúce z vinohradníckej oblasti Tokaj” või ka „Tokajské víno”.
- 22 Seevastu 26. veebruaril 2010, võttes arvesse muid argumente, mille Slovaki valitsus oli 30. novembri 2009. aasta kirjas esitanud, muutis komisjon 1. augustil 2009 kehtinud Slovaki õigusnormidest lähtudes andmebaasis E-Bacchus olevat teavet, et viia see kooskõlla kõnealuste õigusnormide täpse sõnastusega ning tegi seega andmebaasi vaidlusaluse kande.
- 23 Ungari ametiasutused vaidlustasid selle kande komisjonile 5. märtsil 2010 saadetud kirjas. Nad väitsid, et õige päritolunimetus on „Tokajská vinohradnícka oblast”, mitte „Vinohradnícka oblast Tokaj”. Nad viitasid uutele veini puudutavatele Slovaki õigusnormidele, st 30. juuni 2009. aasta seadusele nr 313/2009 viinamarjakasvatuse ja veini kohta (Zákon o vinohradníctve a vinárstve, edaspidi „seadus nr 313/2009”), mis jõustus 1. septembril 2009, kus on kasutatud sõnakombinatsiooni „Tokajská vinohradnícka oblast”.
- 24 Slovaki parlament võttis 27. aprillil 2010 vastu uue seaduse, mis tunnistas kehtetuks seaduse nr 313/2009 ja kehtestas kaitstud päritolunimetuse „Tokaj”. Uus seadus jõustus 1. juunil 2010.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud otsus

- 25 Üldkohtu kantseleisse 28. aprillil 2010 saabunud hagiavalduses palus Ungari vaidlusaluse kande tühistada.
- 26 13. septembri 2010. aasta määrusega anti Slovaki Vabariigile luba astuda komisjoni nõuete toetuseks menetlusse.
- 27 Üldkohtu istungil esitas komisjon vastuvõetamatuse vastuväite, leides, et vaidlusalune kanne ei ole „vaidlustatav õigusakt” ELTL artikli 263 tähenduses. Tuginedes Üldkohtu 11. mai 2010. aasta otsusele kohtuasjas T-237/08: Abadía Retuerta vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (CUVÉE PALOMAR) (EKL 2010, lk II-1583, punkt 101), väitis ta, et kaitstud päritolunimetuse „Vinohradnícka oblast Tokaj” kaitse tuleneb Slovaki õigusnormidest, mistõttu ei ole vaidlusalusel kandel õiguslikke tagajärgi.
- 28 Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Üldkohus Ungari hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjendusega, et vaidlusalusel kandel puuduvad õiguslikud tagajärjed ja et seega ei ole selle kande näol tegemist „vaidlustatava õigusaktiga” ELTL artikli 263 tähenduses. Eeskätt tugines Üldkohus määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõikega 1 kehtestatud määruse nr 1493/1999 alusel juba kaitstud veininimetuste automaatsele kaitsele. Selles küsimuses sedastas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 21 järgmist:

„Määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõikega 1 kehtestatud määruse nr 1493/1999 alusel juba kaitstud veininimetuste automaatsest kaitsest tuleneb [...], et neid veininimetusi ei ole vaja andmebaasi E-Bacchus kanda selleks, et need veininimetused oleksid liidu tasandil kaitstud. Nimelt on need

veininimetused määruse nr 1234/2007 alusel „automaatselt” kaitstud [...], ilma et see kaitse sõltuks sellest, kas veininimetused on nimetatud andmebaasi kantud. See kanne on üksnes juba olemasoleva kaitse ühest regulatsioonist teise ülekandmise tagajärg, mitte kaitse andmise tingimus. Järelikult, kuna kaitstud päritolunimetus „Vinohradnícka oblast Tokaj” kuulub määruse nr 1493/1999 kohaselt juba kaitstud veininimetuste hulka, ei ole selleks, et asjaomane kaitstud päritolunimetus oleks liidu tasandil kaitstud, selle kandmine andmebaasi E-Bacchus nõutav.”

- 29 Mis puutub täpsemalt määruse nr 1493/1999 kohasesse kaitseesse, siis leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 23, et „[nimetatud määrusega] veininimetustele ühenduse tasandil antud kaitse põhineb nendel veininimetustel, mis on välja toodud liikmesriikide õigusnormides kooskõlas nimetatud määruse asjassepuutuvate sätetega. See kaitse ei tulene iseseisvast ühenduse korrast ega ka mehhanismist, mille tulemusel liikmesriikides tunnustatud geograafilised tähised hõlmatakse siduva ühenduse õigusaktiga (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *Abadía Retuerta vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (CUVÉE PALOMAR)*, punkt 97).”
- 30 Üldkohus sedastas veel, et eeltoodud järeldust ei kummuta see, et kaitstud päritolunimetus „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” avaldati ekslikult Euroopa Liidu Teatajas 31. juuli 2009 avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirjas, ega seaduse nr 313/2009 vastuvõtmine.
- 31 Selles küsimuses leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 26 esiteks, et päritolunimetuse ekslik avaldamine Euroopa Liidu Teataja C-seerias ei kahjusta oma informatiivse iseloomu tõttu seda kaitset, mille määrus nr 1493/1999 annab neile päritolunimetustele, mida kaitsevad Slovaki õigusnormid, sealhulgas veininimetusele „Vinohradnícka oblast Tokaj”.
- 32 Teiseks märkis Üldkohus oma kohtuotsuse punktis 28, et seadus nr 313/2009, mis tunnistab kehtetuks seaduse nr 182/2005 ja määruse nr 237/2005 ning mis sätestab, et Slovakkia viinamarjakasvatusalala hõlmab piirkonda „Tokajská vinohradnícka oblast”, jõustus 1. septembril 2009, samas kui andmebaasi E-Bacchus kannete tegemisel on asjassepuutuvad üksnes 1. augustil 2009 kehtinud õigusnormid.
- 33 Lisaks ei nõustunud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 29–30 Ungari argumendiga, mille kohaselt oleks tulnud kohaldada määruse nr 607/2009 artikli 73 lõiget 2, kuna see säte viitab veininimetustega seotud toote spetsifikaatidele. Ta lisis, et seadust nr 313/2009 ei saa pidada asjaomaste veininimetustega seotud toote spetsifikaatide muutmiseks, kuna andmebaasi E-Bacchus muutmise kuupäevaks, st 26. veebruariks 2010 ei olnud Slovaki Vabariik esitanud komisjonile ei päritolunimetuse „Vinohradnícka oblast Tokaj” ega „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” kohta ühtegi toote spetsifikaati.
- 34 Üldkohus ei nõustunud ka muude Ungari poolt oma hagi vastuvõetavuse põhjendamiseks esitatud argumentidega.
- 35 Seega, mis puudutab esiteks argumenti, mille kohaselt tuleb andmebaasi E-Bacchus kui kolmandatele isikutele olulist teabeallikat pidada viimastele õiguslikke tagajärgi loovaks, siis leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 33, et see teabefunktsioon ei muuda tunduvalt kolmandate isikute olukorda, kuna nende siseriiklike õigusnormide vaidlustamise kord, millega Slovaki Vabariik kõnealuse kaitse kehtestas, tuleneb nende õigusnormide avaldamisest Slovaki Vabariigi ametlikus väljaandes, mitte nimetatud andmebaasi tehtud kannetest.
- 36 Mis puudutab teiseks Ungari väidet, mille kohaselt ei ole andmebaasis E-Bacchus tehtud kandega antud kaitse automaatne, kuna komisjon peab kontrollima, et selle kaitse saamiseks vajalikud tingimused on täidetud, siis leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 34 ja 35, et määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõige 4 annab komisjonile kuni 31. detsembrini 2014 õiguse määruse nr 1493/1999 alusel antud automaatse kaitse teatavatel tingimustel tühistada, kuid seda õigust võib kasutada alles pärast toote spetsifikaati sisaldava tehnilise toimiku esitamist. Ent vaidlusaluse kande tegemise kuupäevaks ei

olnud Slovaki Vabariik komisjonile toote spetsifikaati esitanud. Seega ei olnud komisjon selleks kuupäevaks määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõike 4 kohast kontrolli läbi viinud ega olnud kohustatud ka seda tegema.

- 37 Mis puutub Ungari väitesse, et hea halduse põhimõtte nõuab, et komisjon kontrolliks liikmesriikide esitatud andmete täpsust, ajakohasust, usaldatavust ja asjassepuutuvust, siis leidis Üldkohus, pidamata vajalikuks käsitleda küsimust, kas see kohustus on olemas, et see kohustus ei muudaks mingil juhul tunduvalt huvitatud kolmandate isikute õiguslikku olukorda.
- 38 Samuti lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 36 tagasi Ungari väite, mille kohaselt määrab andmebaasi E-Bacchus sisu kindlaks nende tehniliste toimikute sisu, mis tuleb määruse nr 1234/199 artikli 118s lõigete 2 ja 3 kohaselt esitada hiljemalt 31. detsembriks 2011. Ta sedastas, et toimikute sisu sõltub ühenduse õigusnormide kohaselt liikmeriikide õigusnormidest, mitte andmebaasi E-Bacchus tehtud kandest. Üldkohus kasutas sama põhjendust vaidlustatud kohtuotsuse punktis 37, kus ta ei nõustunud Ungari väitega, mille kohaselt andmebaasi E-Bacchus tehtud kanne määratleb määruses nr 1234/2007 ette nähtud kohustuslikud märged seoses etikettide ja toote välimusega.

Poolte nõuded

- 39 Ungari palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikliga 61 teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

- 40 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- teise võimalusena jätta Ungari Vabariigi hagi rahuldamata, ja
- mõista kohtukulud välja Ungarilt.

- 41 Slovaki Vabariik palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata, ja
- mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Apellatsioonkaebus

- 42 Oma apellatsioonkaebuse põhjendusena esitab Ungari sisuliselt kolm väidet. Esimese väite kohaselt rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tõlgendas mõistet „vaidlustatav akt” ELTL artikli 263 tähenduses. Teises väites tugineb Ungari võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisele. Kolmanda väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsust puudulikult põhjendatud.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 43 Oma esimeses väites leiab Ungari, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui sedastas, et vaidlusalusel kandel puuduvad õiguslikud tagajärjed. Esimese väite põhjenduseks esitab Ungari sisuliselt kolm argumenti.
- 44 Esimese argumendiga, mille Ungari esitas apellatsioonkaebuses ja kohtuistungil, soovib ta selle tuvastamist, et komisjon andis vaidlustatud kande tegemisega määruse nr 1234/2007 artikli 118s kohase kaitse veininimetusele, mida ei saanud 1. augustil 2009 liidu asjakohaste õigusnormide järgi pidada siseriiklike õigusnormidega kaitstuks. Veininimetuse andmebaasi E-Bacchus kande tegemine annab Ungari arvates tunnistust sellest, et veininimetust kaitseb selle määrusega kehtestatud liidu uus regulatsioon, mis suurendab Euroopa tasandil veininimetuste kaitset, mis varem oli tagatud üksnes siseriiklikult. Seega ei ole andmebaasi E-Bacchus tehtud kanne üksnes veininimetuste kaitse ühest reguleerimise korrast automaatselt teise ülekandmise tagajärg, nagu sedastas Üldkohus.
- 45 Neil asjaoludel märgib Ungari, et andmebaasi E-Bacchus ei saa pidada pelgalt Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirjaga analoogseks veininimetuste loeteluks, mille puuduvad õiguslikud tagajärjed. Seega ei ole Üldkohtu järeldused eespool viidatud kohtuotsuses *Abadía Retuerta vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (CUVÉE PALOMAR)*, mille kohaselt on C-seerias avaldatud nimekirjad üksnes informatiivse iseloomuga, kohaldatavad andmebaasile E-Bacchus.
- 46 Ungari leiab teiseks, et komisjon peab andmebaasi E-Bacchus kannete tegemisel sellesse andmebaasi kantavaid veininimetusi kontrollima. Kuigi määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõige 4 ei kuulu kohaldamisele, on komisjon siiski kohustatud kontrollima, et need veininimetused olid enne 1. augustit 2009 „liikmesriikide tunnustatud” päritolunimetused ja geograafilised tähised.
- 47 Kolmandaks toovad andmebaasis E-Bacchus registreerimise õiguslikud tagajärjed endaga kaasa ka muid tagajärgi, eeskätt kohustuse koostada andmebaasis E-Bacchus tehtud kannete kohta toote spetsifikaat, mis oleks olemasolevate päritolunimetuste kohta olema esitatud hiljemalt 2011. aasta lõpuks ja mille puudumisel tuli vastavad veininimetused sellest andmebaasist kõrvaldada. Kõnealusesse andmebaasi kandmine mõjutab ka etikettide kasutamist.
- 48 Ungari väidab neljandaks, et komisjon oleks pidanud – tulenevalt oma kohustusest pidada kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrit ning lähtudes hea halduse, lojaalse koostöö ja õiguskindluse põhimõttest – olema teadlik sellest, et Slovaki Vabariik oli võtnud vastu seaduse nr 313/2009.
- 49 Komisjon leiab, et Ungari esimene väide põhineb kohaldamisele kuuluvate õigusnormide valel tõlgendusel. Ta meenutab, et määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõike 1 kohaselt on määruse nr 1493/1999 artiklite 51 ja 54 alusel kaitstud veininimetused võetud automaatselt määruse nr 1234/2007 kohase kaitse alla, ilma et selle kohta oleks vaja teha komisjoni otsust.
- 50 Nende veininimetuste kaitse tuleneb seega määrusest endast, mitte hilisemast kandest andmebaasis E-Bacchus. Tulenevalt oma pelgalt informatiivsest iseloomust, mis on analoogne Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirja olemusega, ei muuda andmebaas E-Bacchus kolmandate isikute õiguslikku olukorda ja Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta käesolevas asjas kohaldas enda otsust eespool viidatud kohtuasjas *Abadía Retuerta vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (CUVÉE PALOMAR)*. Seda, et vaidlusalusel kandel puuduvad õiguslikud tagajärjed, kinnitab ka asjaolu, et liidu tasandil antakse kaitse ajutiselt ja see tuleb lõpetada, kui toote spetsifikaati ei ole esitatud 2011. aasta lõpuks.

- 51 Komisjon vaidleb vastu ka Ungari argumentidele komisjoni kontrollipädevuse kohta ja väidab, et juba kaitstud veininimetuste andmebaasi kandmisega kaasneb automaatne kaitse ning et Euroopa tasandil ei ole kaitse korda kehtestatud. Selles küsimuses rõhutab ta, et määruse nr 607/2009 artikli 73 alusel peab ta andmebaasi E-Bacchus kandma kõik enne 1. augustit 2009 liikmesriikide poolt „tunnustatud” uued päritolunimetused ja geograafilised tähised. Lisaks, kuna Slovaki Vabariik ei olnud vaidlusaluse kande tegemise kuupäevaks esitanud komisjonile toote spetsifikaati, ei saanud ta kasutada määruse nr 1234/2007 artikli 188s lõike 4 kohast mis tahes kontrollipädevust ega olnud kohustatud seda ka tegema.
- 52 Viimaks vaidleb komisjon vastu Ungari argumentidele, mis puudutavad andmebaasi E-Bacchus tehtud kande tagajärgi toote spetsifikaadile ja etikettide kasutamisele, väites, et nende argumentidega soovib Ungari tegelikult saavutada seda, et Euroopa Kohus vaataks uuesti läbi esimeses kohtuastmes esitatud väited.
- 53 Slovaki Vabariik leiab sarnaselt komisjoniga, et esimene väide on põhjendamatu. Selles küsimuses väidab ta, et olemasolevate veininimetuste andmebaasi E-Bacchus kandmisel ei ole õiguslikke tagajärgi ja seega ei ole nimetatud kanne vaidlustatav akt ETL artikli 263 tähenduses. Selle järelduse põhjenduseks tugineb ta varasematele õigusnormidele, mis tema sõnul juba kehtestasid veininimetuste kaitse liidu tasandil.

Euroopa Kohtu hinnang

- 54 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on vaidlustatavad aktid ETL artikli 263 tähenduses kõik liidu institutsioonide poolt vastu võetud sätted, mille eesmärk on sõltumata nende õiguslikust vormist luua siduvaid õiguslikke tagajärgi (vt eelkõige 2. märtsi 1994. aasta otsus kohtuasjas C-316/91: Parlament vs. nõukogu, EKL 1994, lk I-625, punkt 8; 24. novembri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-138/03, C-324/03 ja C-431/03: Italia vs. komisjon, EKL 2005, lk I-10043, punkt 32, ja 13. oktoobri 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-463/10 P ja C-475/10 P: Deutsche Post ja Saksamaa vs. komisjon, EKL 2011, lk I-9639, punkt 36).
- 55 Akti siduvaid õiguslikke tagajärgi tuleb hinnata lähtuvalt objektiivsetest kriteeriumidest nagu selle akti sisu (vt selle kohta eelkõige 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM vs. komisjon, EKL 1981, lk 2639, punkt 9, ja 20. märtsi 1997. aasta otsus kohtuasjas C-57/95: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 1997, lk I-1627, punkt 9), võttes vajadusel arvesse selle akti vastuvõtmisega seotud asjaolusid (vt eelkõige 13. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-50/90: Sunzest vs. komisjon, EKL 1991, lk I-2917, punkt 13, ja 26. jaanuari 2010. aasta otsus kohtuasjas C-362/08 P: Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon, EKL 2010, lk I-669, punkt 58) ning akti vastu võtnud institutsiooni pädevust (vt eelkõige 1. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-301/03: Itaalia vs. komisjon, EKL 2005, lk I-10217, punkt 28).
- 56 Mis puudutab esiteks vaidlusaluse kande sisu, siis on selge, et komisjon muutis 26. veebruaril 2010 andmebaasis E-Bacchus olevaid andmeid, asendades kaitstud päritolunimetuse „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” päritolunimetusega „Vinohradnícka oblast’ Tokaj”, muutmata viidet asjassepuutuvatele siseriiklikele õigusnormidele ehk määrusele nr 237/2005 ja jättes kande viitekuupäevaks 1. augusti 2009. Niisiis tuleneb vaidlusaluse kande sisust, kus on ära toodud nii Slovaki õigusnormid kui ka viitekuupäev, et päritolunimetuste kaitse üleminekuperioodi süsteem, mis kehtestati määruse nr 1234/2007 artikliga 118s, põhineb sellistel veininimetustel, mida on siseriiklikes õigusnormides nimetatud kuupäevaks tunnustatud.
- 57 Mis puudutab teiseks vaidlustatud kande tegemisega seotud asjaolusid, siis tuleneb määruse nr 479/2008 põhjendusest 36, et üleminekusüsteemi eesmärk on vabastada liidu olemasolevad päritolunimetused ja geograafilised tähised uue kontrollimenetluse kohaldamisest ja piirata õiguskindluse huvides nende tühistamise võimalusi.

- 58 Sellest järeldub, et määruse nr 1234/2007 artiklis 118s ette nähtud üleminekusüsteem kehtestati eesmärgiga säilitada õiguskindluse huvides selliste veininimetuste kaitse, mis olid enne 1. augustit 2009 juba kaitstud siseriiklike õigusnormidega ja seega liidu tasandil kaitstud määrusega nr 1493/1999. Määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõike 1 sõnastus kinnitab seda eesmärki, sätestades, et need veininimetused „võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla”. Seega leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 21 õigesti, et olemasolevate veininimetuste kaitse on automaatne.
- 59 Mis puudutab kolmandaks komisjoni pädevust vaidlusaluse kande tegemisel, siis võib see institutsioon tõepoolest, vaatamata olemasolevate veininimetuste automaatsele kaitsele, otsustada kuni 31. detsembrini 2014 määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõike 4 teisele lõigule tuginedes tühistada veininimetustele selle artikli lõike 1 alusel antud automaatse kaitse.
- 60 Siiski ei ole käesolevas asjas vaidlustatud kannet selliselt tühistatud. Nagu tuleneb määruse nr 607/2009 artikli 71 lõikest 2 ja nagu Ungari möönis oma apellatsioonkaebuses, saab komisjon seda pädevust teostada alles pärast seda, kui liikmesriigid on talle edastanud tehnilised toimikud, mis sisaldavad vastavalt määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõikele 2 toote spetsifikaate ja riigisiseseid otsuseid heakskiitmise kohta.
- 61 Selle kohta märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 34 aga, et Slovaki Vabariik ei olnud vaidlusaluse kande tegemise kuupäevaks komisjonile tehnilist toimikut esitanud, mida käesolevas apellatsioonmenetluses ka ei vaidlustata. Seega leidis Üldkohus samas punktis 34 õigesti, et enne, kui neid dokumente komisjonile ei esitata, ei ole viimane kohustatud ega isegi volitatud kontrollima veininimetusi, mis on määruse nr 1234/2007 artikli 118s alusel juba kaitse alla võetud.
- 62 Seda järeldust ei sea kahtluse alla asjaolu, et komisjon muutis 26. veebruaril 2010 Slovaki valitsuse taotlusel andmebaasi E-Bacchus tehtud kannet, asendades kaitstud päritolunimetuse „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” kaitstud päritolunimetusega „Vinohradnícka oblast’ Tokaj”. Nimelt ei põhinenud see muudatus komisjoni kontrollil ega hinnangul, vaid määruse nr 607/2009 artikli 73 lõikel 1, mis laiendab määruse nr 1234/2007 artiklis 118s ette nähtud automaatset kaitset veininimetustele, mida 1. augustil 2009 kaitsesid siseriiklikud õigusnormid, ja määruse nr 1493/1999 alusel seega veininimetustele, mida ei olnud loetletud Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud viimases mpv-kvaliteetveinide nimekirjas.
- 63 Kõigist eeltoodud teguritest tuleneb, et kanne, mille komisjon tegi määruse nr 607/2009 artikli 73 lõike 1 alusel andmebaasi E-Bacchus nende veininimetuste kohta, mida liikmesriigid olid enne 1. augustit 2009 tunnustanud päritolunimetusena või geograafilise tähisena ja mida komisjon ei olnud määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõike 5 kohaselt avaldanud, ei mõjuta kuidagi neile veininimetustele liidu tasandil antud automaatset kaitset. Nimelt ei ole komisjonil volitust võtta veininimetusi kaitse alla ega otsustada, millised veininimetused tuleb määruse nr 607/2009 artikli 73 lõike 1 alusel andmebaasi E-Bacchus kanda. Seetõttu ei ole alust eristada Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekirja kandmise tagajärgi andmebaasi E-Bacchus kandmise tagajärgedest.
- 64 Seega otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 21 ja 23 õigesti, et veininimetuste liidu tasandil kaitsmiseks ei ole andmebaasi E-Bacchus vaja kannet teha, kuna need veininimetused on määruse nr 1234/2007 (muudetud) alusel automaatselt kaitstud, ilma et see kaitse sõltuks nende kandmisest nimetatud andmebaasi.
- 65 Kuna vaidlusalune kanne ei ole käesoleva kohtuotsuse punktis 54 viidatud kohtupraktikast tulenevate nõuetega kooskõlas, ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis, et selle kande näol ei ole tegemist vaidlustatava aktiga.
- 66 Seda järeldust ei muuda kuidagi küsitavaks Ungari argumendid, mis on ära toodud käesoleva kohtuotsuse punktides 47 ja 48.

- 67 Antud küsimuses tuleb rõhutada, et Ungari arvates on nii mõju etikettide kasutamisele ja toote spetsifikaatidele kui ka komisjoni kohustus olla teadlik uuest Slovaki õigusaktist asjaomaste siduvate õiguslike tagajärgede vältimatu tulemus, mida oleks tulnud andmebaasi E-Bacchus tehtud kandega seoses silmas pidada. Need argumendid ei sea mingil viisil kahtluse alla järeldust, millele Üldkohus jõudis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38, mille kohaselt ei ole vaidlusalusel kandel õiguslike tagajärgi, ja on seega Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ainetud (vt 12. juuli 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-302/99 P ja C-308/99 P: komisjon ja Prantsusmaa vs. TF1, EKL 2001, lk I-5603, punktid 26 ja 29, ning 28. juuni 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ja C-213/02 P Dansk Rørindustri jt. vs. komisjon, EKL 2005, lk I-5425, punkt 148).
- 68 Kõigest eeltoodust lähtudes tuleb Ungari esimene väide tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 69 Teises väites leiab Ungari, et Üldkohus rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet, kui sedastas, et vaidlusalune kanne ei ole ELTL artikli 263 tähenduses „vaidlustatav akt”, kuna nii kohtles ta kõnealuseid kandeid erinevalt uutest kannetest, mille kohta oli Ungari arvates võimalik ELTL artikli 263 alusel tühistamishagi esitada.
- 70 Ungari rõhutab, et selle andmebaasi näol on tegemist ainulaadse registriga. Seetõttu peab nimetatud liikmesriik vaeleks seda, kui õiguslike tagajärgi omistatakse üksnes uute veininimetuste kohta tehtud kannetele. Vaatamata kahe veininimetustele kaitse andmise korra erinevustele peab huvitatud isikutel olema võimalik vaidlustada kõiki institutsioonide meetmeid, millega siseriiklike õigusnormide alusel kaitstud veininimetused võetakse kaitse alla liidu õigusnormide alusel.
- 71 Komisjoni arvates on juba kaitse alla võetud veininimetustega seonduv õiguslik ja faktiline olukord erinev uute veininimetustega seotud olukorrast ja need ei ole seega sarnased. Kohtuistungil rõhutas komisjon samuti, et liidu uue veiniturukorralduse raames tuleb temal teha veininimetuse kaitse alla võtmise kohta lõplik otsus.
- 72 Slovaki Vabariik leiab, et erinevused olemasolevate veininimetuste ja uute veininimetuste andmebaasi E-Bacchus kandmise õiguslikes tagajärgedes on õiguspärased ega kujuta endast võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist. Seevastu oleks selle põhimõtte rikkumisega tegemist juhul, kui olemasolevaid veininimetusi ja uusi veininimetusi koheldaks ühtemoodi, kuna sellisel juhul ei võetaks arvesse nende olukordade vahelisi objektiivseid erinevusi.

Euroopa Kohtu hinnang

- 73 Liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv üldine võrdse kohtlemise põhimõte nõuab, et sarnaseid olukordi ei koheldaks erinevalt ega erinevaid olukordi ühetaoliselt, kui selline kohtlemine ei ole objektiivselt põhjendatud (vt eelkõige 9. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-304/01: Hispaania vs. komisjon, EKL 2004, lk I-7655, punkt 31, ja 3. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-283/02: Itaalia vs. komisjon, punkt 79).
- 74 Nagu tuleneb määruse nr 479/2008 põhjendusest 5, muudeti selle määrusega põhjalikult veinisektori suhtes kohaldatavat liidu korda, et saavutada eeskätt veini kvaliteediga seotud eesmärged. Selleks tuleb uue kaitsekorra kohaselt kõik veininimetusele kaitse saamise taotlused põhjalikult läbi vaadata kahes etapis, st siseriiklikul tasandil ja seejärel liidu tasandil vastavalt määruse nr 1234/2007 artiklitele 118e–118i, ilma et selles küsimuses tunnistataks mis tahes automaatset kaitset, ja komisjonil

on määruse nr 1234/2007 artikli 118i alusel tegelik otsustamispädevus, mis lubab tal kas paritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse alla võtta või selle kaitse alla võtmisest keelduda sõltuvalt sellest, kas määruses sätestatud tingimused on täidetud või mitte.

- 75 Kuna andmebaasi E-Bacchus kannete tegemisega seotud õiguslik raamistik ja komisjoni pädevus ei ole liidu seadusandja poolt kehtestatud kahe veininimetuste kaitse korra kohaselt võrdväärsed, ei saa nõustuda Ungari argumendiga, mille kohaselt rikkus Üldkohus võrdsuse põhimõtet.
- 76 Seega tuleb teine väide põhjendamatuses tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

- 77 Kolmandas väites leiab Ungari, et Üldkohus on oma otsust puudulikult põhjendanud, kuna ta ei käsitlenud Ungari argumente, mille see esitas hagiavalduses ja kohtuistungil. Väide jaguneb kaheks osaks.
- 78 Kolmanda väite esimeses osas heidab Ungari Üldkohtule ette seda, et ta ei käsitlenud Ungari argumenti, mille kohaselt on selle tuvastamisel, kas veininimetus on liikmesriigis määruse nr 1234/2007 artikli 118s tähenduses kaitstud, määravaks kuupäevaks kuupäev, mil siseriiklikud õigusnormid selle liikmesriigi ametlikus väljaandes avaldati, mitte nende õigusnormide jõustumise kuupäev. Nimelt märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 28 ainult, et asjaolu, et seadus nr 313/2009 võeti vastu 30. juunil 2009, ei ole asjassepuutuv, kuna nimetatud seadus ei olnud 1. augustil 2009 veel jõustunud, põhjendamata seda, miks ta tegi valiku ühe kuupäeva kasuks.
- 79 Oma kolmanda väite teises osas leiab Ungari, et Üldkohus ei põhjendanud piisavalt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 30 tehtud järeldust, et seadust nr 313/2009 ei saa tõlgendada toote spetsifikaadi muudatusena määruse nr 607/2009 artikli 73 lõike 2 tähenduses. Seega ei vastanud Üldkohus Ungari argumentidele, mille kohaselt võib liikmesriikides, kus toote spetsifikaadi koostamine ei olnud enne uusi liidu õigusnorme kohustuslik, pidada seaduse või määruse muudatust, mis puudutab toote spetsifikaadis esitamisele kuuluvaid andmeid, muudatuseks määruse nr 607/2009 artikli 73 lõike 2 tähenduses.
- 80 Komisjon leiab, et Ungari kolmas väide on tervikuna esitatud vaidlustatud kohtuotsuse täiendavate põhjenduste kohta ja on seetõttu ainetu.
- 81 Slovaki Vabariik väidab, et kolmanda väite esimene osa on vastuvõetamatu, kuna Ungari ei toonud Üldkohtu menetluses välja argumenti, mis puudutab siseriiklike õigusnormide avaldamise kuupäeva, vaid esitas üksnes argumendid, mis käsitlevad siseriiklike õigusnormide vastuvõtmise või jõustumise kuupäeva. Igal juhul on väite see osa põhjendamatu, nagu ka kõnealuse väite teine osa, mis pealegi on oma olemuselt täiendav.

Euroopa Kohtu hinnang

- 82 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa väited Üldkohtu otsuse täiendavate põhjenduste kohta kaasa tuua kohtuotsuse tühistamist ja on seega ainetud (eespool viidatud kohtuotsus Dansk Rørindustri jt vs. komisjon, punkt 148, ja 23. veebruari 2006. aasta määrus kohtuasjas C-171/05 P: Piau vs. komisjon, punkt 86).

- 83 Ent käesolevas asjas märgib Ungari ise, et Üldkohus ei olnud kohustatud käsitlema küsimust, kas siseriiklikud õigusnormid, mille alusel kanne andmebaasi E-Bacchus tehakse, peavad olema avaldatud või jõustunud kindlal kuupäeval, ega seda, kas määruse nr 607/2009 artikli 73 lõige 2 kuulub kohaldamisele, kuna Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 19, et vaidlusalusest kandest endast ei tulene õiguslikke tagajärgi.
- 84 Järelikult, kuna kolmanda väite kaks osa on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse täiendavate põhjenduste kohta, tuleb see väide tervikuna tunnistada ainetuks.
- 85 Kuna Ungari ühegi väitega ei sa nõustuda, tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 86 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Ungari Vabariik on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.
- 87 Kodukorra artikli 140 lõike 1 alusel, mida kohaldatakse artikli 184 lõike 1 alusel menetluses olevate apellatsioonkaebuste lahendamisel, kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud. Seega kannab Slovaki Vabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Ungari Vabariigilt.**
- 3. Jätta Slovaki Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.**

Allkirjad